

ARH PT-454

LAULUD

TUHALAANE RAHVAMAJA

PÜHITSEMIS-
TALITUSEL

Pühapäeval, 6. dets. 1936. a.

Ev.-luteriusu kombe järele.

I

Viisil: P. 96.

Elava Jumala juures jääd rahule, süda,
Unustad rändaja raskuse, valu ja häda. Sest
Tema tee, Valge ja avar on see. Leiaksid selle
kord rahvad!

Oleme näinud küll inimsoo rühkivat ruttu;
Kuulnud kõik oleme aegade viljakat juttu.
Aadetemaa — Hulkadel tundmatu ta. Eksiteid
elus on palju!

Vägevam, kaitse Sa rahvaid nii kodus kui
väljas, Nüüdset ja tulevaid põlvi ka külluses,
näljas. Murdub neil jõud, Valitseb südame-
põud — Jumal, siis julgusta, aita!

II

Viisil: Ärgake! nii vahid hüüdvad. P. 355.

Helisegu lauldes kellad Ja ühendage mõt-
ted, meeled, Kui vennad kokku pange käed!
Tänulaule saatke üles Ta poole, kes kõik kan-
nab süles, Ja kellelt kõikjal abi näed. Seepärast
rõõmsamalt Nüüd laulge — võimsamalt: Halle-
luuja! Meid juhata, Ja õpeta, Su riigi töös
meid õnnista!

Helisegu igal ajal Su põhiheli kaunil ka-
jal, Me südamete kannedel! Nagu laulab vete-
laine, Kas tormil ta või veereb vaikne, Üks
ülim toon ta viisidel. Nii olgu üks me hüüd,
Ja hinge parim püüd Sulle laulda, Kes süda-
mes Ja merevees — Üks Issand oled kõikides!

Helisegu kõigis püüdeis, Me palveis, töös
ja rõõmuhüüdeis, Et tõe kandjad oleme! Sel-
leks Sa meid ilma pannud, Tööpõllu ise meile
annud; Su tahtel sinna tuleme. Seepärast kart-
mata — Mis on või tuleb ka — Tööle lähme
Nüüd ustavalt Ning ülevalt — Jõu saame Loo-
jalt-Jumalalt!

III

Omal viisil 371.

Õnnista ja hoi, Vaimuga meid võia, Oma
pale tõsta sa, Issand, ja meid valgusta!

Igal ajal jäägu Meile sinu rahu, Oma
Vaimu anna sa, Jeesuga meid ühenda!

Aamen, aamen, aamen! Jeesu nime kiitkem!
Meie Issand oled sa, Esimene, viimne ka!

Ap.-õigeusu kombe järele.

ALGUSLAUL.

Viisil: Kui suur on Siionis.

Nüüd palves Looja ette astkem Ja ülen-
dagem südamed Ning usus, lootuses kõik hüüd-
kem: Oh taevaisa Sinu käed End sirutagu meie
üle Ja andku õnnistust me tööle.

Las paistab õnne, rahu päike Me armsal,
kallil isamaal. Ja kristlik meel, mis õrn ja vaikne
See valitsegu meie raal! Me sulle au ja kiitust
toome, Su varju alla ikka jääme.

Kõne, palve ja pühitsemine.

LÕPULAUL.

Viisil: Kui armsad on Su hooned.

Oh Issand, vägev Abimees, Me palvehäält
Sa kuule! Meil Sinu kartus südames, Sest
hüüame Su poole: Sa seda maja õnnista Ja ole
ikka nendega, Kes temas aset leidvad.

Kõik maa ja taevas Sinu käes, Sul kõige
üle võimus, Mis liigub maapeal, õhus, vees —
Neil elu Sinu vaimus; Nüüd oma õnnistusega
Ja taevaliku rahuga Sa täida seda maja.

Ja iga õnnetuse eest Su sulasid siin hoi.
Neid päästa häda, kurja käest Ja armutiivul
varja. Neid helde Jumal, õnnista Nii maa, kui
taeva heaga, Neil armuline ole.

Ev.-luteriusu kombe järele.

I

Viisil: P. 96.

Elava Jumala juures jääd rahule, süda, Unustad rändaja raskuse, valu ja häda. Sest Tema tee, Valge ja avar on see. Leiaksid selle kord rahvad!

Oleme näinud küll inimsoo rühkivat ruttu; Kuulnud kõik oleme aegade viljakat juttu. Aadetemaa — Hulkadel tundmatu ta. Eksiteid elus on palju!

Vägevam, kaitse Sa rahvaid nii kodus kui väljas, Nüüidset ja tulevaid põlvi ka külluses, näljas. Murdub neil jõud, Valitseb südamepõud — Jumal, siis julgusta, aita!

II

Viisil: Ärgake! nii vahid hüüdvad. P. 355.

Helisegu lauldes kellad Ja ühendage mõtted, meeled, Kui vennad kokku pange käed! Tánulaule saatke üles Ta poole, kes kõik kannab süles, Ja kellelt kõikjal abi näed. Seepärast rõõmsamalt Nüüid laulge — võimsamalt: Halleluuja! Meid juhata, Ja õpeta, Su riigi töös meid õnnista!

Helisegu igal ajal Su põhiheli kaunil kaval, Me südamete kannedel! Nagu laulab vetelaine, Kas tormil ta või veereb vaikne, Üks ülim toon ta viisidel. Nii olgu üks me hüüd, Ja hinge parim püüd Sulle laulda, Kes südames Ja merevees — Üks Issand oled kõikides!

Helisegu kõigis püüdeis, Me palveis, töös ja rõõmuhüüdeis, Et tõe kandjad oleme! Selleks Sa meid ilma pannud, Tööpõllu ise meile annud; Su tahtel sinna tuleme. Seepärast kartmata — Mis on või tuleb ka — Tööle lähme Nüüid ustavalt Ning ülevalt — Jõu saame Loojalt-Jumalalt!

III

Omal viisil 371.

Õnnista ja hoi, Vaimuga meid võia, Oma pale tõsta sa, Issand, ja meid valgusta!

Igal ajal jäägu Meile sinu rahu, Oma Vaimu anna sa, Jeesuga meid ühenda!

Aamen, aamen, aamen! Jeesu nime kiitkem! Meie Issand oled sa, Esimene, viimne ka!

Ap.-õigeusu kombe järele.

ALGUSLAUL.

Viisil: Kui suur on Siionis.

Nüüid palves Looja ette astkem Ja ülendagem südamed Ning usus, lootuses kõik hüüd-kem: Oh taevaisa Sinu käed End sirutagu meie üle Ja andku õnnistust me tööle.

Las paistab õnne, rahu päike Me armsal, kallil isamaal. Ja kristlik meel, mis õrn ja vaikne See valitsegu meie raal! Me' sulle au ja kiitust toome, Su varju alla ikka jääme.

Kõne, palve ja pühitsemine.

LÕPULAUL.

Viisil: Kui armsad on Su hooned.

Oh Issand, vägev Abimees, Me palvehäält Sa kuule! Meil Sinu kartus südames, Sest hüüame Su poole: Sa seda maja õnnista Ja ole ikka nendega, Kes temas aset leidvad.

Kõik maa ja taevas Sinu käes, Sul kõige üle võimus, Mis liigub maapeal, õhus, vees — Neil elu Sinu vaimus; Nüüid oma õnnistusega Ja taevaliku rahuga Sa täida seda maja.

Ja iga õnnetuse eest Su sulasid siin hoi. Neid päästa häda, kurja käest Ja armutiivul varja. Neid helde Jumal, õnnista Nii maa, kui taeva heaga, Neil armuline ole.

PÜHITSEMISE TALITUSE JA PIDU

K A V A:

- 1) Koraal, orkestriga.
- 2) Avasõna — S. Kangur.
- 3) Õnnistamine — õp. J. Selliov, Hallistest.
preest. J. Kummel.
- 4) Kõne — H. Lauri, Viljandi aj. maavalit-
suse esimees.
- 5) Aruanne — Alfred Hendrikson, Tuhalaane
Rahvamaja komitee esimees.
- 6) Tervitusi.
- 7) Segakoorilaule.
- 8) Lõppsõna — J. Raks.

Aigus kell 3 päeval.

Õhtul kell 7

P I D U

Kavas:

Näidend

„LIBAHUNT“

A. Kitzbergi draama 5 vaatuses.

Tants.